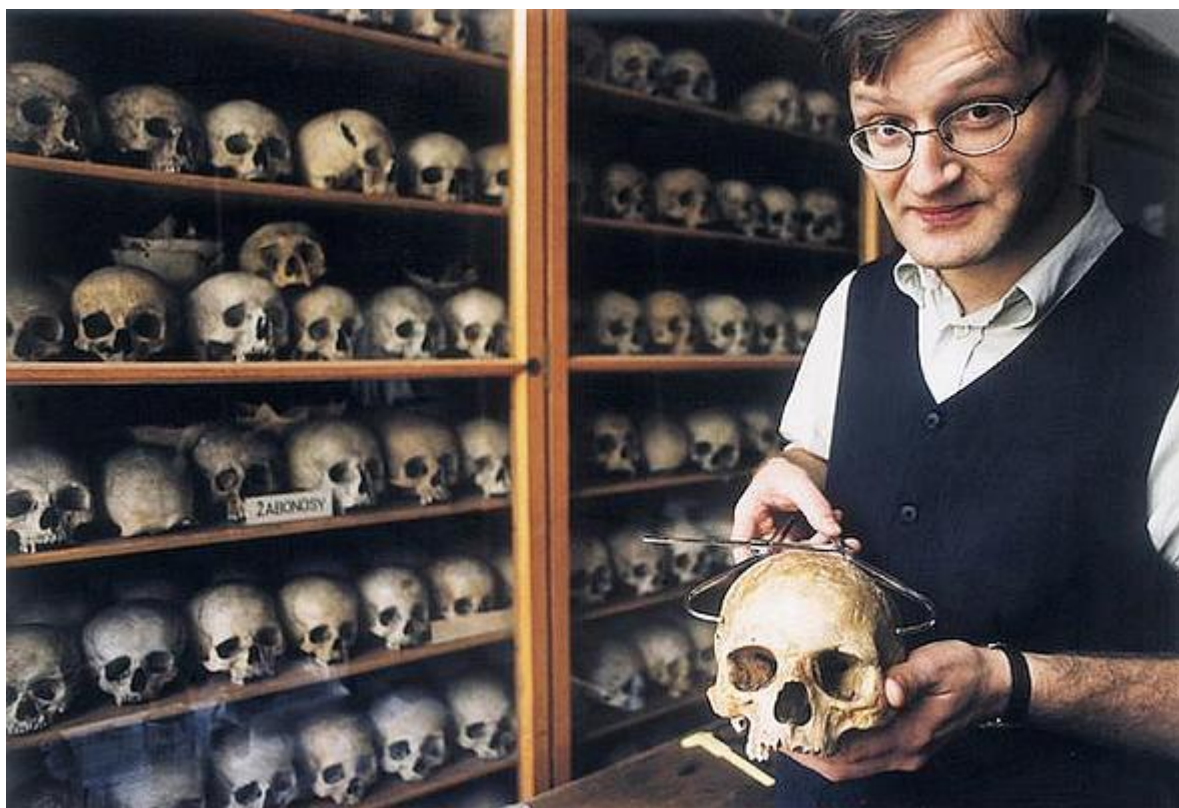

Petr Bakalář

Úvod:

V dalším díle našeho seriálu máme opět možnost zabrousit do akademického světa a jeho ostrakizace nehodících se názorů a nehodících se výzkumů, tentokrát přímo na kontroverzní téma rozdílnosti lidských ras a to s průkopníkem vrozené teorie, která stojí v rozporu s mainstreamově uznávanou avšak nefunkční environmentální teorií. Osobnost se jmenuje **Petr Bakalář**. Kontroverzní autor, syn slavného psychologa **Eduarda Bakaláře** a rozený kontrarián. Více o jeho výzkumech, zájmech a tématech si můžete přečíst v následujících knihách.

Psychologie v otázkách Portál, 1999
Kniha otázek: kniha, která zpříjemní čekání Portál, 2001
Cvičebnice psychologie Votobia, 2003
Tabu v sociálních vědách Votobia, 2003
Psychologie Romů Votobia, 2004
Psychologický průvodce Prahou Votobia, 2006
Dluhy české politiky 2006
Bůh jako psychický virus Beta Books, 2008
Kurz sebepoznání Triton, 2009
Otázky do kavárny Paperjam, 2014

Otázky do ložnice Paperjam, 2015
Otázky na cesty Paperjam, 2015
Otázky na hřbitov Paperjam, 2015
Tak pravil mimočlověk Druhé město, 2015
Manuál moderního nonkonformisty Milan Hodek, 2018

S kontroverzním psychologem (nejen) o Tabu v sociálních vědách, lidských rasách, perzekuci, akademickém světě, humoru, práci a jako obvykle knihách.

Extravaganza Controverso

Petr Bakalář

Jak jste se dostal k proti-stádnímu myšlení, byl to běh na dlouhou trať, nebo vás zlomila jedna přelomová událost?

Já už se tak narodil, navíc můj otec byl dobrým vzorem proto, být v opozici. Ovšem žádný med to není. Kontrariánský model existence jsou popsal v poslední knize *Manuál moderního nonkonformisty* (2018).

Zlepšil se přístup k vaší práci po uprchlické krizi a po kritickém přístupu k ní? V minulém rozhovoru jste říkal:

„Jednak jsem si zavřel dveře do akademického světa, jednak když se někde objevím, hned se najde někdo, kdo proti tomu protestuje. Tak např. na jaře jsem byl pozván do rozhlasu, abych řekl něco o knížce *Otázky do kavárny*.

Redaktorka pak dostala mail, jak je možné, že tam zve rasistu a antisemitu. I kdyby si to nemyslela, raději ustoupí, protože nechce mít problémy. Pochybuji, že se tam ještě někdy podívám. A takových příkladů mám za rok tak pět. Svým způsobem jsem se ocitl v izolaci.“

Již nesleduji politicky nekorektní dění, takže nevím, zda se něco zlepšilo nebo zhoršilo:

a) nepíše mi více lidí než předtím,

b) myslím, že se zde nenašel nikdo, kdo by pokračoval v tom, co jsem začal v *Tabu v sociálních vědách*, přinejmenším v tom, že by psal skutečně vědu (ne politiku).

Zlepšila se dle vás informovanost obyvatelstva o rozdílnosti lidských ras či o židovské evoluční strategii?

Snad trochu, ale jak jsem řekl nesleduji to a je také obtížné to zlepšení měřit. Je pravda, že se asi mluví otevřeněji, lidé se nebojí být proti imigraci.

Jsou dnes ještě nějaká jiná tabu v sociálních vědách, která jste nepopsal?

Nevím, zda je to tabu v sociálních vědách, ale dalším horkým tématem, které je třeba vybojovat, je legalizace eutanazie tak, jako je to v Nizozemí. Zrovna o tom dokončuji knihu *Morana – Příručka pro trpící*.

Kdysi jste plánoval knihu o feminismu, vnímáte osobně nějakým způsobem jeho vývoj a i jeho současnou nejspíše poslední fázi?

Nevzpomínám si, že bych takovou knihu plánoval. Snad o rozdílech muži – ženy, ale tohle téma mě přestalo zajímat.

I když ve své starší knize zastáváte ateistické názory a sdílíte ateistickou kritiku křesťanství, máte nějaká náboženské či metafyzické představy?

Ne, nemám. Ale mám v plánu vyzkoušet LSD, pak se uvidí.

Existuje pro vás něco, co přesahuje fyzického člověka?

Ne.

Co konkrétně pro vás znamená sebepřijetí, seberealizace a sebeaktualizace?

Člověk by se měl věnovat tomu, co dělá rád, k čemu má nadání; zúrodnit tohle pole tak, aby vydalo plody. Všechno ostatní je nedůležité.

Jak byla přijata vaše esej a celá kniha *Dluhy české politiky*? Věřím, že rozpoutala různé kontroverze.

Nerozpoutala vůbec nic. Psal jsem tam o tom, jak jsou university, zvláště pak FF, stále v moci bývalých soudruhů, že je to velká škoda, protože ti lidé mají pochybné charaktery a ani jejich odbornost není vysoká.

Na čem aktuálně pracujete?

Právě na té Moraně. Vedle argumentů pro legalizaci eutanazie (a to nejenom pro terminálně nemocné, ale i pro celou řadu dalších diagnóz), obsahuje i návody k tzv. dobré smrti. Je to velmi potřebná kniha, možná nejdůležitější, kterou jsem kdy napsal.

Dle své knihy *Tak pravil mimočlověk*, jste mimořádně hravým člověkem, doslova pan hračka, hraje si v současnosti s něčím?

Asi největším polem jsou setkání, kam se snažím vnést absurdní humor. Ovšem málokdo pro to má pochopení a ještě méně lidí s tím dokáže udržet krok.

Máte i nějakou vtipnou historku, kterou jste do knihy z nějakého důvodu nedal, ale v tomto rozhovoru by mohla zaznít?

Kniha je jakýmsi výběrem z mého deníku, který si posledních sedm let píši, těch historek mám sedm tisíc stran.

Tak třeba tuhle: V pondělí jsem byl na výletě u Benešova, ve vesnici poprosím takového dědulu na zahradě o vodu. On se rozpovídá, má rakovinu, pár měsíců života, popisuje, jak mu umřeli rodiče, bratr. Z toho vyprávění vysvítá, že je sám. Napadlo mě, že po něm zbude ten dům, což je škoda a že by nebylo od věci, kdyby mi ho namísto odkázal, papír a propisku jsem v batohu měl. Myslím, že na mém nápadu není nic eticky špatného. Harry Jelínek by to zvládl.

Živíte se i něčím jiným, než psaním knih, naplňuje vás tato práce?

Před nějakou dobou jsem učil angličtinu. Jsou daleko horší práce. Asi se k tomu vrátím hlavně kvůli sociálnímu kontaktu.

Plní vaše knihy i jistou roli autoterapie?

Tak to především.

Byl jste ve svém životě nějak perzekuován?

No jistě – ostrakizován průměrem, s mými politicky nekorektními názory to ale moc nesouvisí; spíše osobností, mými vysokými nároky na lidi (intelektuálními, etickými).

Zažil jste nějaké vtipné momenty s vašimi odpůrci?

Rád bych, ale ne, tito lidé jsou velmi vážní, je to velmi únavné.

Vnímal jste nějakým způsobem publikaci Guillaumea Fayeho *Proč bojujeme a současné identitářské hnutí*?

Dostala se mi do ruky, ale jde to mimo mě. Nejsem politický člověk, nepřipravuji žádnou revoluci. Navíc mám pocit, že bych si s těmito lidmi stejně moc nerozuměl.

Čtete zahraniční servery, doporučil byste osobně nějaké?

Nečtu nic. Jak jsem řekl, politické a názorové střety nesleduji. Nechápu, proč jiní lidé ano, je tolik zajímavějších věcí. Pokud se již někdy do politiky zapojím, tak jako sniper, ale spíše ani to ne, prostě mi to nestojí za to.

Je kolem vaší osoby již delší dobu mediální blokáda, nabídl Vám kromě DP ještě někdo možnost se vyjádřit či vás nějakým způsobem podpořit?

Před několika lety jsem byl pozván do jakéhosi **diskusního pořadu**, kde jsem diskutoval s Gálem. Nijak mi ale ta blokáda nevadí. Na druhou stranu myslím, že v souvislosti s vyjitím Morany budu jistě někam pozván, a ne jednou.

Chtěl byste napsat na závěr ještě cokoliv, co nemělo šanci v rozhovoru zaznít? Zde je prostor.

Nezabývejte se politikou, jen si tím kazíte náladu. Volte protiemigrantské strany a to bude stačit.